

September – Händelser förknippade med prövningstidens slut

21 september – Jakobs nöd

Ve! Detta är en stor dag, den liknar ingen annan. Det är en tid av nöd för Jakob, men han ska bli räddad ur den. – Jer. 30:7

Jag såg att de fyra änglarna kommer att hålla de fyra vindarna tillbaka tills Jesu arbete är genomfört i helgedomen, och sedan kommer de sju sista plågorna. Dessa plågor gjorde de gudlösa rasande emot de rättfärdiga. De trodde att vi hade dragit Guds straffdomar över dem, och om de bara kunde befria jorden från oss skulle plågorna upphöra. Ett påbud gick ut om att de heliga skulle dödas. Det fick dem att ropa dag och natt om att bli räddade. Detta var tiden för Jakobs nöd.¹

Som Satan påverkade Esau att marschera emot Jakob, så kommer han att hetsa de ogudaktiga till att förgöra Guds folk under nödens tid. Och så som han anklagade Jakob kommer han att rikta sina anklagelser emot Guds folk. Han räknar världen som sina undersåtar, men den lilla grupp som håller Guds bud sätter sig emot hans överhöghet. Om han bara kunde utplåna dem från jordens yta skulle hans seger vara fullständig. Han ser att heliga änglar skyddar dem och han drar slutsatsen att deras synder har blivit förlåtna. Men han vet inte att deras fall har avgjorts i helgedomen därövan. Han känner väl till de synder som han har frestat dem att begå, och han lägger fram dem inför Gud på det mest överdrivna sätt, och påstår att detta folk förtjänar att uteslutas från Guds välvilja, precis lika mycket som han själv. Han säger att Herren inte är rättvis om han förlåter deras synder samtidigt som han förgör honom och hans änglar. Han gör anspråk på dem som sina byten och kräver att de ska utlämnas åt honom så att han kan förgöra dem.

När Satan anklagar Guds folk på grund av deras synder tillåter Herren honom att pröva dem till det yttersta. Deras förtröstan på Gud, deras tro och fasthet kommer att provas svårt. När de ser tillbaka på sitt förflutna känner de hoppet sjunka, för i hela deras liv kan de inte se mycket gott. De är fullt medvetna om sin svaghet och att de är ovärdiga. Satan försöker skrämma dem med tanken att deras fall är hopplösa, att fläckarna från deras orenhet aldrig kommer att tvättas bort. Han hoppas att på så sätt förstöra deras tro så att de ger efter för hans frestelser och vänder sig ifrån sin lojalitet mot Gud.²

¹ Early Writings, sid 36, 37

² The Great Controversy, sid 618, 619